

[Holstein.]

mand Lange den Gang førte i Marken, er det saa meget mere rigtigt nu 2 Aar efter.

Og for at Standpunktet ikke skal være til at tage fejl af, konkluderer de en Gang til, i Slutningen:

„Det er da vor Mening, at i de overmaade vanskelige Tider, dansk Eksport gaar imøde, hvor Markedsforholdene rundt om i Verden maa gøres til Gensstand for de omhyggeligste Studier, bør *Forberedelsen til Traktatforhandlingerne* indtræde i et helt nyt Stadium, en helt ny Æra. Med de forældede Former og Metoder maa der lige saa godt først som sidst afgørende brydes . . . , den gamle Model for Traktater af 1860“ — det er den Model, hvorover disse to Traktater er skaaret, fuldkommen mekanisk, Fabriksarbejde — „maa ogsaa hos os paa Loftet. . . . Det vil blive skæbnesvangert for Danmarks økonomiske Fremtid nu at lade sig friste ind paa en hel Serie Handelstraktater, hvor vi gladelig overlader alle Kortene i Spillet til Modparten, og selv enfoldigt glæder os over Mestbegunstigelsen — paa Papiret! Hertil ønsker i hvert Fald det konservative Folkeparti ikke længere at være med.“

Efter det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale kan jeg altsaa trygt gøre det Forbehold: det konservative Folkeparti i Landstinget, og saa er det maaske endda tvivlsomt, efter at Landstingsmand Lange har underskrevet paa Tiltrædelsen af disse to Traktater uden noget som helst Forbehold, skønt han har skrevet under paa denne Betænkning i December 1928 sammen med Landstingsmand Schovelin.

Jeg tror derfor ikke alene, man skal lede efter en eklatantere Modsigelse i Standpunkterne end det, der kommer til Udtryk i Landstingsmand Langes Underskrift i Betænkningen og i Partiets Anbefaling af disse to sidste Traktater her i Tinget, og Betænkningen angaaende den østrigske og græske Traktat i Landstinget, men jeg tror yderligere, man skal lede længe for at finde en Ørdfører, som vil driste sig til at fortolke denne Modsigelse, som om der ingen Modsigelse var, som om det var vel overlagt, nøje og omhyggeligt gennemtænkt handelspolitisk Taktik eller Strategi fra det konservative Folkepartis Side.

Jeg ved jo godt, at i Politik er det god Taktik aldrig at forsvare sig; naar man har gjort Fejl, skal man helst fortolke dem om til Udtryk for den mest

overlagte gennemtænkte Planmæssighed; for det gør sig bedre, og det er det, man lettest kan bluffe Vælgerne med. Men jeg vil dog dertil sige, at naar man har gjort en saadan Sag til den Mærkesag, som det konservative Folkeparti har gjort den til, og naar man har stillet den egentlige Toldbeskyttelsespolitik for dansk Hjemmeindustri, om ikke i Ubemærkethed, saa i alt Fald i Baggrunden, hvordan kan man saa samtidig bebrejde Socialdemokraterne, at de ikke fører en aktiv og energisk Handelspolitik, saadan som man fra konservativ Side maatte ønske det, og som man mener Socialdemokraterne i Virkeligheden ogsaa selv tidligere har været inde paa.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse rejse det Spørgsmaal: Gud ved, hvad det i Virkeligheden var, Undervisningsministeren tænkte paa, da han i Efteraaret 1922 under en Diskussion med det ærede Medlem Hr. Pinstруп sagde: Til Orkus med de skimlede Tolddoktriner, lad os bare gaa dristigt frem og bryde nye Baner, og lad os faa nye Toldsatser, bevægelige Toldsatser paa visse Positioner, som kan bruges til at sikre det danske Marked. Men det er en Sag for sig, det vedrører ikke mit Opgør med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller — hvis det er det, den højtærede Undervisningsminister vil sige, har han Ret.

Men det, jeg vil sige, er: Hvor er det muligt at rette de Bebrejdelser, man gør, imod Socialdemokratiet, og hvor er det muligt at hævde, at de Konservative har et positivt, nyt, tidssvarende, langt virkningsfuldere handelspolitisk Traktatsystem end det, der hidtil er blevet fulgt, naar man saa — efter at Landstingets Konservative har afgivet Betænkning og sagt: Stemmer ikke, vi vil ikke være med til det Pjank længere — stemmer uden mindste Forbehold, ikke siger: Stemmer ikke, ikke stemmer imod, men stemmer positivt uden mindste Forbehold for disse to Traktater, som er ganske analoge med dem, man stod overfor den Gang, og til Trods for allé de sørgelige Erfaringer for Verdens Handelspolitik, man har gjort i Mellemtiden?

Kan man saa virkelig, ja, kan man egentlig uden at genere sig staa op, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har gjort, og sige: der er ikke Spor af Modsigelse, det er i den skønneste Orden, det er fuldstændig rationelt, det er fuldstændigt planmæssigt, det er nøje gennemtænkt: dette er den konservative Handels- og Toldpolitik? Ja, Himlen bevare os saa,